

Lari. 7/1905 (koston)

ck

1243 /
12

1905

Nyt same tulla teitä
tervehtävään tähän
lumi vesala käyden
paperin pashan me
la sin siinä ikäreitä
kainatun raunku pi
* saari ja pashan ilma
ita että alene pashat
teidän kirjune illa
reaptan että on sei
oko piten iasta *
lauseun minun juprä
mel sijet kito kje
L eten reai minun
u rita lälle paper
ia ile pirtä kir me
aaleen pashan ilmai
ta että alene terve
lä iata pashan kall

siisä herran antama
leikki alenne tävessä
a teillekin iatoka
allelle sielö synti
maä mallanma
ia use alenne tämmä
keulu keulet mi
on keuin iutla
linnut reerau
kan gan kejokele
siltä on jayrävenni
kareim skipia keun
ei te alle yhtän
hian terreas ia ky
suzen täätä reicka
jalusta keuin ka
se reäi anka seu
hukka i use keuref
reiat pachen maok
si kezzym iacka
pa panna an allu
ripi keulua a

o alackama ja miin
mä pyyriä. Teitä neii
Ka paarat iakti Ka
ilacka chaireata rean
ha igänne kuu wälte
että jiltä telee rean
kannu kuu te alete
muoria jiltä kina
miehii ja kyyju
läjja reieläkö se seu
kaalackojken mi
kin kannu jiltä yk
lytä ja jiltä miina
alun ienerely kuni
jiltä se ja mykkity
sicka ja se läkö mi
koki kulu ko jil
lä kätana kyllä emä
u teiränkin ijo paa
roka kasta kuni
ile kän se teerej
ieäki au laijoka

ja kysyite miten se
Minun isäkkäni paala
kun minä olen mielis
luccha minä täiskähti
Kunna & saajua ja
se on nyt aivan ter
vees se seikkoo jänne
t. in jansite kosa po
u vaahtona jairjare
am ja Minä paanen
laulan täänän kria
u jizälenn & peerlle
sapa ja Minun
täytyy jirehen seick
on jizutä khaen että
ei jeeu saari miten
kän päin täänne
dureta khaemach
an kun se on jalo